II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1983

βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ έναντι σχεδίου ενίσχυσης στον τομέα της υφαντουργίας και των ειδών ενδύσεως (επιχείρηση αριθ. 111)

(Τα κείμενα στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(83/468/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο,

αφού έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 93,

Εκτιμώντας:

I

ότι η κυβέρνηση του Βελγίου με επιστολή της της 17ης Σεπτεμβρίου 1982 κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει ενίσχυση σε επιχείρηση παραγωγής ταπήτων που εντάσσεται σε υποτομέα ο οποίος στο Βέλγιο θεωρείται σαν «ιδιαίτερα ανταγωνιστικός»·

ότι η εν λόγω επιχείρηση, η οποία απασχολεί 256 άτομα, προτίθεται να κάνει χρήση του καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων προκειμένου να αυξήσει την παραγωγή της κατά 4,3 %· ότι κατά το 1982 η παραγωγή αυτή εξήχθη κατά 57,8 % προς τα λοιπά Κράτη μέλη και κατά 14,6 % προς τρίτες χώρες·

ότι η ενίσχυση προς την επιχείρηση αυτή θα ανερχόταν σε 158,7 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, ποσό που κατά το μεγαλύτερο μέρος του θα αφιερωνόταν σε επενδύσεις αντικατάστασης μηχανών και στην αγορά νέου εξοπλισμού, επιβάρυνση που κανονικά βαρύνει την ίδια την επιχείρηση·

ότι στις 20 Δεκεμβρίου 1982 η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο της συνθήκης ΕΟΚ έναντι των ενισχύσεων αυτών με το αιτιολογικό ότι επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο που αντιβαίνει προς το κοινό συμφέρον, με συνέπεια να είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά·

ότι η Επιτροπή έκρινε, εξάλλου, ότι οι ενισχύσεις δεν πληρούσαν τους όρους που επιβάλλονται από το προαναφερόμενο καθεστώς περιφερειακών ενισχύσεων υπέρ της βιομηχανίας της υφαντουργίας και των ειδών ενδύσεως, που η Επιτροπή είχε εγκρίνει στις 18 Νοεμβρίου 1981 και που εφαρμόζεται στο Βέλγιο από την 1η Ιανουαρίου 1982·

II

ότι η βελγική κυβέρνηση με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε για πρώτη φορά στις 28 Ιανουαρίου 1983 στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ δεν προσεκόμισε νέα στοιχεία που θα ήταν δυνατό να οδηγήσουν την Επιτροπή να μεταβάλει τη θέση της·

ότι με μεταγενέστερα στοιχεία που χορήγησαν οι βελγικές αρχές με επιστολή της 23ης Μαρτίου 1983, αυτές δήλωναν ότι ήταν διατεθειμένες να μειώσουν την ενίσχυση κατά ποσό της τάξεως των 40 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων και η επιχείρηση να μειώσει βαθμιαία την παραγωγική της ικανότητα κατά 18 % κατά τη διάρκεια περιόδου 18 μηνών·

ότι το εναπομένον, ωστόσο, ποσό της ενίσχυσης προς την επιχείρηση, ύψους 118 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, θα εχρησιμοποιείτο ιδίως για επενδύσεις για την αναμόρφωση κτιρίων, αγορά καυστήρων και εσωτερικών μέσων μεταφοράς ή ακόμη για βελτιώσεις των μέσων και μεθόδων εργασίας, έξοδα τα οποία κανονικά βαρύνουν τις επιχειρήσεις και τα οποία δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν σαν δαπάνες αναδιάρθρωσης·

ότι η ενδεχόμενη μείωση, εξάλλου, της παραγωγικής ικανότητας κατά 18 % σε 18 μήνες δεν οδηγούσε σε καμία μείωση της παραγωγής της επιχείρησης· ότι οι μη σύγχρονες μηχανές που τίθενται εκτός χρήσεως θα αντικαθίσταντο από νέες μηχανές που θα εξασφάλιζαν τη διατήρηση του επιπέδου παραγωγής, καθώς και ελαφριά αύξηση της τάξεως του 4,3 %·

ότι, μεταξύ των κρατών μελών και των λοιπών ενδιαφερομένων, τρία κράτη μέλη, δύο επαγγελματικές ομοσπονδίες, καθώς και επιχείρηση του τομέα αυτού υπέβαλαν παρατηρήσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ υπογραμμίζοντας, ιδίως, ότι οι εξαγωγές του Βελγίου προς τα άλλα κράτη μέλη της ΕΟΚ αυξάνονται διαρκώς, καθώς και ότι μεταγενέστερη ενίσχυση του κράτους, που θα εχορηγείτο σε επιχειρήσεις του εν λόγω ανταγωνιστικού ήδη υποτομέα, θα είχε άμεση επίδραση επί των όρων ανταγωνισμού·

ότι, από τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, προκύπτει ότι η πρόσφατη εξέλιξη των συναλλαγών στους υποτομείς της ταπητουργίας και των προϊόντων επένδυσης δαπέδων είχε σαν αποτέλεσμα την αισθητή και συνεχή αύξηση των εξαγωγών από το Βέλγιο προς τα άλλα κράτη μέλη της ΕΟΚ της τάξεως του 10 % κατά το 1982· ότι οι επιχειρήσεις του υποτομέα αυτού στο Βέλγιο εξάγουν το 90 % της παραγωγής τους, τα δύο τρίτα της οποίας προς τα άλλα κράτη μέλη της ΕΟΚ·

III

ότι οι ενισχύσεις που προτείνονται από τη βελγική κυβέρνηση είναι δυνατόν να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό ευνοώντας την οικεία επιχείρηση ή την παραγωγή της κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι βάσει της συνθήκης, οι ενισχύσεις που εμπίπτουν στα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά· ότι οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ αφορούν στόχους που εξυπηρετούν το συμφέρον της Κοινότητας και όχι αποκλειστικά και μόνο του δικαιούχου· ότι κατά την εξέταση είτε των καθεστώτων ενισχύσεως περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα είτε των ειδικών περιπτώσεων εφαρμογής των καθεστώτων ενισχύσεων γενικού χαρακτήρα οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται με τη στενή τους έννοια· ότι, ιδίως, είναι δυνατόν να παραχωρούνται μόνον εφόσον η Επιτροπή είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι συμβάλλουν πραγματικά στην επίτευξη των στόχων που εξαγγέλλονταν στις εν λόγω απαλλαγές και ότι η δικαιούχος επιχείρηση δεν θα ήταν δυνατόν να επιτύχει τους στόχους αυτούς με τα δικά της μόνο μέσα υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς·

ότι η χορήγηση απαλλαγής χωρίς πρόσφορα αιτιολογημένη αντιστάθμιση θα ισοδυναμούσε με επηρεασμό των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και σε νόθευση του ανταγωνισμού χωρίς να προκύπτει κανένα όφελος για την Κοινότητα, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα για ορισμένα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απολαύουν αδικαιολογήτου πλεονεκτήματος·

ότι η Επιτροπή, εφαρμόζοντας τις παραπάνω αναφερόμενες αρχές κατά την εξέταση των ειδικών περιπτώσεων, πρέπει να βεβαιώνεται για την ύπαρξη, όσον αφορά το δικαιούχο, ειδικής και αιτιολογημένης αντιστάθμισης, δηλαδή ότι η χορήγηση της ενίσχυσης είναι αναγκαία για την προώθηση της επίτευξης ενός από τους στόχους που εξαγγέλλονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3· όταν δεν προσφέρεται ανάλογη απόδειξη, και ιδίως στην περίπτωση που η επένδυση υπέρ της οποίας θα εχορηγείτο ενίσχυση θα επραγματοποιείτο οπωσδήποτε χωρίς καμία τροποποίηση, είναι σαφές ότι η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων που εξαγγέλλονται με τις απαλλαγές, αλλά χρησιμεύει για την ενίσχυση της οικονομικής δύναμης της συγκεκριμένης επιχείρησης·

ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαιούχος επιχείρηση δεν προσφέρει ανάλογες αιτιολογίες αντιστάθμισης· ότι η ειχείρηση έχει ήδη —με τα δικά της μέσα— πραγματοποιήσει μέρος των προβλεπομένων επενδύσεων·

ότι η Επιτροπή στις 18 Νοεμβρίου 1981 αποφάσισε να μην προβάλει καμία αντίρρηση έναντι της εφαρμογής καθεστώτος τομεακών ενισχύσεων υπέρ της βιομηχανίας υφαντουργίας και ειδών ενδύσεως στο Βέλγιο· ότι από της εφαρμογής του καθεστώτος τομεακών ενισχύσεων, οι επιχειρήσεις του Βελγίου στον τομέα αυτό δεν μπορούσαν πλέον να απολαύουν καμίας άλλης ειδικής, περιφερειακής ή γενικής ενίσχυσης·

ότι ενίσχυση που χορηγείται σε συγκεριμένη επιχείρηση βάσει του καθεστώτος αυτού τομεακών ενισχύσεων θα ήταν δυνατόν να απολαύει της παρεκκλίσεως του άρθρου 92 παράγραφος 3γ της συνθήκης μόνον εάν πληρούσε όλους τους όρους που προβλέπονται από το καθεστώς περιφερειακών ενισχύσεων, όπως αυτό έχει γίνει δεκτό από την Επιτροπή· ότι οι σημαντικές, εν προκειμένω, απαιτήσεις σχετίζονται με τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης που πρέπει να αναληφθούν για την εξασφάλιση της επιστροφής στη βιωσιμότητα, καθώς και με τις αναδιοργανώσεις της παραγωγικής ικανότητας και της παραγωγής που η ενίσχυση καλείται να διευκολύνει, ιδίως, όταν πρόκειται για επιχείρηση που υπάγεται σε «ευαίσθητους» ή «με καλές επιδόσεις» υποτομείς·

ότι σε πρόγραμμα εκσυγχρονισμού όπως αυτό που αφορά τον τομέα της ταπητουργίας, οι διάφορες επενδύσεις αφορούν όλες άμεσα ή έμμεσα τη βελτίωση των μέσων παραγωγής που κανονικά εναπόκειται στην ίδια την επιχείρηση ακόμη και αν πρόκειται για δαπάνες αναμόρφωσης κτιρίων ή αγοράς νέων μηχανών για την κοπή ή εσωτερικών μεταφορών·

ότι επομένως ο προορισμός των ενισχύσεων δεν προσφέρει εύλογη αιτιολόγηση που να εξασφαλίζει το συμβιβαστό των σχεδίων αναδιάρθρωσης της επιχείρησης με το καθεστώς τομεακών ενισχύσεων που ισχύει στο Βέλγιο, ενώ επιπλέον οι υποτομείς της ταπητουργίας και ειδών επενδύσεως δαπέδων είναι από τους ιδιαίτερα αποδοτικούς υποτομείς·

ότι η επιχείρηση, κάνοντας χρήση της ενίσχυσης, θα μπορούσε να αυξήσει την παραγωγή της κατά 4,3 % περίπου· ότι η παραγωγή αυτή προορίζεται κατά μεγάλο μέρος για την κοινή αγορά (57,8 % στα άλλα κράτη μέλη και 27,6 % στο Βέλγιο) με συνέπεια η ενίσχυση αυτή να μπορεί να επηρεάσει τους όρους των συναλλαγών με τρόπο αντίθετο προς το κοινοτικό συμφέρον·

ότι η βελγική κυβέρνηση δεν κατέστη επομένως δυνατόν να αποδείξει, ακριβώς όπως και η Επιτροπή δεν κατέστη δυνατόν να το διαπιστώσει, ότι οι προτεινόμενες ενισχύσεις θα πληρούσαν, στο πλαίσιο του βελγικού καθεστώτος τομεακών ενισχύσεων, όλους τους όρους που απαιτούνται προκειμένου να είναι δυνατόν να τύχει της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3γ της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι οι προτεινόμενες ενισχύσεις δεν είναι εξάλλου δυνατόν να τύχουν των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3α και β της συνθήκης ΕΟΚ, λόγω του γεγονότος ότι το βιοτικό επίπεδο στην εν λόγω περιοχή δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλό και η υποαπασχόληση δεν είναι σημαντική· ότι οι ενισχύσεις δεν ευνοούν την επίτευξη σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος και δεν εξομαλύνουν σοβαρή διαταραχή της βελγικής οικονομίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα ενισχύσεων υπέρ επιχείρησης του υποτομέα ταπητουργίας και των ειδών επένδυσης δαπέδων που προβλέπονται από την κυβέρνηση του Βελγίου δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να εκτελεστούν.

Άρθρο 2

Το Βέλγιο εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης θα πληροφορήσει την Επιτροπή για τα μέτρα που θα έλει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1983.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής